

بازار دارویی کشور در تلاطم آثار جنگ اقتصادی

چک ابزاری نیازمند
اصلاح

قیمت‌های نجومی
برای آپارتمانهای
تهرانی

احتکار، آینه تمام
قد خود تحریمی

واردات کالاهای
لوکس بالای جان
دولتها

کنترل هیجانات اقتصادی با برآوردن انتظارات

دکتر پویا
جیل عاملی

شوک ناشی از تحریم‌های بین‌المللی قبلی علیه کشورمان را که از سال ۱۳۹۰ آغاز شد، نه سیاست و تدبیر اقتصادی، نه افزایش در ذخایر ارزی، نه بستن حساب سرمایه و... که تغییر در انتظارات کنترل کرد. درواقع نتیجه انتخابات ریاست‌جمهوری و انتخاب فردی به عنوان رئیس‌جمهور که معتقد بود می‌توان از راه مذاکره، حقوق ایرانیان را احیا کرد، جهت انتظارات را نسبت به آینده مثبت کرد. می‌گوییم معکوس شدن انتظارات منفی، خود به تنهایی کافی بود تا شوک برطرف شود؛ زیرا از همان روز انتخابات قیمت‌ها تعدیل شد؛ درحالی که هنوز سه ماه مانده بود تا دولت بعدی بر سرکار آید، ۶ ماه باقی بود تا توافق موقت ژنو حاصل شود و دو سال مانده بود تا برجام فصل مشترک روابط ایران با دنیا شود.

مدیریت شوک ارزی، تنها از کانال تقاضا میسر است؛ چرا که اشتباهی سیری‌ناپذیر تقاضاست که موجب ایجاد شوک ارزی می‌شود. چارچوب فکری خامی که در فروردین ماه، منجر به تعریف ارز ۴۲۰۰ تومانی و غیرقانونی شدن معاملات ارزی در بازار بود نیز بر این مبنای بود که اگر دولت هرگونه تقاضای وارداتی را با این نرخ پاسخ دهد، دیگر نیازی به بازار وجود ندارد و با غیرقانونی کردن معاملات در آن دیگر تقاضایی برای خرید وجود ندارد و مشکل حل می‌شود. به عبارت دیگر، علت مشکل به درستی شناسایی شده بود؛ تقاضای سفته‌بازی چشمگیر. اما راه‌حل مواجهه با آن صحیح نبود. مشکل آن بود که وقتی معامله آزادانه ممنوع شود، تقاضا از بین نمی‌رود و این تقاضا ولو در مقدار بسیار کمتر بالاخره پاسخ داده می‌شود و قیمت بازار همین قیمت معاملاتی آخرین واحدی است که به‌طور آزادانه دادوستد می‌شود.

بنابراین راه‌حل توقف شوک ارزی، نه در سیاست‌های طرف عرضه که با لگام زدن بر تقاضا آن هم با ایجاد انتظارات مثبت میسر است. اما متأسفانه اگر امروز برای دولت مقدور نیست آن انتظارات مثبت را ایجاد کند، شاهد آن هستیم که کنش مسوولان به نزول بیشتر انتظارات دامن می‌زند. تنها با نگاهی به طیف وسیع تصمیم‌گیرندگان در مورد مساله ارز می‌توان به درهم‌ریختگی نهادی برای رسیدن به یک سیاست ارزی پی برد؛ درحالی که فقط یک شب لازم بود تا ارز ۴۲۰۰ تومانی تبدیل به یک سیاست شود، اکنون ۴

در این اوضاع ناسامان مطبوعات چرا آمدیم؟

مهدی صالحی
مدیر مسئول

در دنیای کنونی که عصر ارتباطات و دنیای دیجیتال است که باعث شده جهان به دهکده

ای کوچک با انسانهایی متفاوت تبدیل شود، یکی از مهمترین و حیاتی ترین خواسته های مردم مخصوصا افرادی که با بازار سروکار دارند دسترسی به اخبار و اطلاعات و از آن مهمتر تحلیل اخبار توسط افراد خبره و کاربرد می باشد.

در زمانهای گذشته که سایتهای خبری و ابزارهای بررسی آنها همانند تلفنهای همراه در دسترس همگان قرار نداشت روزنامه ها و هفته نامه ها کار اطلاع رسانی را انجام می داند اما با فراگیر شدن فضای وب و در دسترس قرار گرفتن اخبار آن هم در اندک زمان ممکن کم کم روزنامه ها به حاشیه رفتند و میزان علاقمندی مخاطبان به دلیل تکراری بودن و قدیمی بودن اخبار آنها که آن هم به خاطر معذوریتهای مطبوعات به خاطر چاپ مطالب بود کم شد.

از طرفی دیگر متأسفانه مدیران مطبوعات به دلایل مختلف نتوانستند نیاز بازار را مرتفع نمایند و با تغییر رویکرد به جای چاپ اخبار روز قبل به تحلیل و بررسی این اخبار و تاثیر آن بر جامعه پردازند که می توان دلایل فراوانی برای عدم انجام آن برشمرد از جمله نبودن افراد متخصص، هزینه بالای دستمزد این افراد و یا شکایت از آنها توسط افرادی که مورد انتقاد قرار گرفته اند و موارد دیگر که سبب شد به جای تحلیل اخبار به انتشار آن بسنده کردند.

اما هدف ما از راه اندازی این هفته نامه اینترنتی ارائه مقالات و تحلیل به جای اخبار می باشد تا شاید بتوانیم با این کار نیاز مخاطب را مرتفع نمائیم

بازار دارویی کشور در تلاطم آثار جنگ اقتصادی

شکل تازه ای از کمبود دارو می باشد، چرا که طبق آمار موجود ۹۷ درصد تولید دارو در داخل کشور انجام می شود اما این در حالی است که این ۹۷ درصد تنها ۶۰ درصد از نیاز بازار دارو را تامین می کند و این مهم بدین معنا است که ۳۰ درصد سهم داروهای وارداتی به اندازه همان ۹۷ تولید کشور می باشد. بنابراین این ادعا که کشور در تولید دارو حتی در زمان تحریم می تواند موفق عمل کند نمی تواند چندان صحت داشته باشد.

هر چند مسوولان امر خبر از عدم کمبود دارو در کشور را داده بودند و این گونه اظهار می داشتند که تا ۶ ماه پس از آغاز تحریم ها کشور در خصوص تامین دارو با مشکل مواجه نخواهد بود اما امروزه و در آستانه آغاز رسمی تحریم ها به راحتی کمبود دارو در داروخانه های دولتی و یا آزاد سراسر کشور به چشم می خورد.

جاخالی دادن شرکت های بیمه

شایان ذکر است که متأسفانه در شرایط موجود بسیاری از شرکت های بیمه برخی از داروها را از لیست خود حذف کرده اند. به گونه ای که در برخی از موارد شاهد گرانی بعضی از داروها تا ۴۰ الی ۵۰ درصد هستیم. تا جایی که برخی از مسوولان بر این باور هستند که گرانی این روزها داروها ناشی از نوسانات شدید و لحظه ای ارزی نیست و در مقابل شرکت های بیمه بازیگر اصلی گرانی داروها هستند. متأسفانه طی چند سال اخیر و در سایه چرخه معیوب اقتصاد دارویی در کشور شاهد عدم پرداخت مطالبات به شرکت های بیمه بودیم که این خود باعث ضرر و زیان بالای شرکت های بیمه ای شده است به گونه ای که دیگر در شرایط موجود حاضر به همکاری نیستند که این خود می تواند یکی از دلایل گرانی دارو شود.

بدیهی است طبق آمار موجود نزدیک به ۱۵ سال صنعت دارویی کشور با ها مواجه است که البته اخیر این مهم چندین که مهم ترین عامل می باشد چرا که تا به های خود در خصوص ها جامه عمل پوشاند.

با آغاز جنگ اقتصادی متأسفانه بیماران تنها قربانی این هرج و مرج های اقتصادی و همچنین پس لرزه های پسایرجام هستند چرا که تجربه سال های ۹۱ و ۹۲ نیز مهر تاییدی بر این ادعا می باشد، در آن زمان به علت وجود تحریم های گسترده بیماران با کمبود شدید دارو مواجه بودند به گونه ای که بسیاری از بیماران برای سپری کردن درمان خود با مشکلات عدیده مواجه شدند و برخی دیگر متأسفانه به دلیل عدم تامین دارو در فرصت موجود جان خود را از دست دادند. با این اوصاف شرایط پسایرجام به طور حتم برای بیماران بسیار بدتر می باشد. دولت که از ابتدای بحران های اقتصادی وعده پرداخت مابه التفاوت نرخ ارز را داده بود تا شاید از این وادی بتواند از گرانی و کم فروشی دارو جلوگیری کند، متأسفانه در این حوزه نیز چندان موفق عمل نکرد و امروز خود با مشکل تامین دارو و بدهی است دارو هیچ وقت در مسائل اقتصادی بر روی این که چگونه

فهرست تحریم قرار نمی گیرد اما متأسفانه مهم تأثیرات بسزایی را بر جای می گذارد، می توان زمانی که ارز را نمی توانیم به کشورهای دیگر انتقال دهیم از آن ها دارو خریداری کنیم. بنابراین این ادعا که دارو هیچ گاه در لیست تحریم ها قرار نمی گیرد نمی تواند شوخی بیش باشد. سوی دیگر باید خاطر نشان کرد که متأسفانه تهیه برخی از داروها در کشور نیز نیاز به واردات مواد از کشورهای دیگر هستیم که

چک ابزاری نیازمند به اصلاح (امیرحسین اعزازی)

یکی از مسائلی که در شرایط رکود اقتصادی به بخش تولیدی کشور آسیب جدی وارد می کند، مسئله کمبود سرمایه در گردش برای بنگاه های اقتصادی و پایین بودن قدرت خرید مردم است. یکی از راهکارهای مواجهه با این شرایط، «خرید مدت دار» است. به عبارت دیگر، تولیدکنندگان نیازهای حال حاضر بنگاه خود را با اتکال بر درآمدهای آینده خود و با استفاده از ابزارهای خرید مدت دار مانند چک، تامین می کنند. در حال حاضر، چک تنها ابزار خرید مدت دار در کشور ما است که متأسفانه میزان اعتبار آن در معاملات اقتصادی به دلیل ضعف ها و خلأهای قانونی و امکان سوءاستفاده از آن، خدشه دار شده است.

بنابر اطلاعات به دست آمده از سامانه پردازش الکترونیک چک (چکاوک) در سال ۱۳۹۵، از مجموع ۱۲۴ میلیون چک ثبت شده در این سامانه، هفده میلیون چک برگشت خورده است. حجم بالای چک های برگشتی در اقتصاد کشور، متبادرکننده ریسک بالای معاملاتی است که با چک انجام می شود و نوعی فضای منفی را بر این قبیل معاملاتی حاکم ساخته است. تداوم چنین وضعیتی منجر به از بین رفتن کارکرد راهبردی چک در اقتصاد خواهد شد که افزایش هزینه مبادله در اقتصاد از مهمترین تبعات آن است.

عمده ریسک موجود در معاملات با چک، ناشی از عدم وجود «تقارن اطلاعات» است. به عبارت دیگر، در این قبیل از معاملات تمام اطلاعات مربوط به نوع کالا و خدمات که برای انجام معامله نیاز است، در اختیار فرد خریدار یا صادرکننده چک قرار می گیرد اما در مقابل، فرد پذیرنده چک که قرار نیست پولش را در زمان معامله دریافت کند و به همین دلیل نیازمند دسترسی به اطلاعاتی است که از پاس شدن چک در آینده اطمینان یابد، هیچ گونه دسترسی اطلاعاتی در اختیار ندارد. فرد پذیرنده چک می تواند با دسترسی به اطلاعاتی مانند میزان چک های صادر شده، تعداد چک های برگشتی و میزان تعهدات فعلی فرد صادرکننده چک، ریسک معاملات را اندازه گیری و بر اساس آن تصمیم گیری کند. ایجاد سازوکارهای مناسب برای ایجاد تقارن اطلاعات در معاملات علاوه بر کاهش ریسک معامله با چک، با ایجاد سطحی از اشراف اطلاعاتی برای پذیرنده چک (فروشنده) از انجام معامله

با افراد نامطمئن جلوگیری کرده و در نهایت منجر به کاهش حجم چک های برگشتی می شود.

طرح «اصلاح قانون چک» گامی موثر برای افزایش کارآمدی چک در اقتصاد رکودی

تنها تضمین چک های عادی برای دارنده آن طبق بند ۱ ماده ۱ قانون صدور چک، میزان اعتبار صادرکننده چک است. ولی متأسفانه تاکنون سازوکاری برای آگاهی از میزان اعتبار فرد صادرکننده چک و ارزیابی آن طراحی و عملیاتی نشده است و معامله با این سند تجاری در شرایط فعلی دارای بالاترین ریسک است. همین امر باعث شده است که هیچ کس تمایلی به معامله و پذیرش چک از افرادی که شناخت کافی نسبت به آن ها ندارد، نداشته باشد و بدین ترتیب دایره معاملات تجاری با چک به شدت محدود شود.

خوشبختانه، طرح «اصلاح قانون چک» که اخیراً در کمیسیون قضایی و حقوقی مجلس شورای اسلامی تصویب شده و در انتظار رسیدگی در صحن علنی مجلس قرار دارد، اقدامات موثری به منظور افزایش تقارن اطلاعات در معاملات اقتصادی که با چک انجام می شود، پیش بینی کرده است. مطابق این طرح بانک مرکزی موظف شده است تا تمهیداتی را جهت استعلام اصالت چک، مشخصات صادرکننده، آخرین وضعیت حساب جاری متصل به چک و سوابق صادرکننده چک نظیر عمل به تعهدات مالی و میزان چک های برگشتی ثبت شده وی را به شکل آنی برای گیرنده چک فراهم آورد.

هم هست اما نظارت بر قیمت گذاری ها و توزیع تا حدودی کم رنگ و موجب سواستفاده برخی شده است. بازار رنگارنگ تاستان در محصولات صیفی، سبزی و میوه، گوشت و مرغ گرفته تا ویتترین و دکورهای پرزرق و برق لوازم و ابزار خانگی، پوشاک و حتی برخی

اشیا لوکس چشم نوازی می کند اما چرا عده ای اصرار دارند بازار را قحطی زده و یا در تهدید کمبودها معرفی کنند؟

متأسفانه برخی افراد سود جود با احتکار کالاها و اقلام مختلف بازار را دچار التهاب کرده اند و با عدم ارائه نیاز مردم در بازار به نوعی خودتحریمی را در نقاط مختلف رواج داده اند چرا که این بار نبود و یا کمبود برخی مایحتاج نه به دلیل مشکل تحریم بلکه به علت انبار کردن این کالاها و نبود نظارت کافی بر رفتار سودجویان است.

محتکران کالاها ی اساسی، به این امر دامن زده و مردم را از نظر روانی آماده می کنند تا اجناس مورد نیازشان را با هر قیمتی که آنان نرخ گذاری کرده اند، خریداری کنند. در این راستا خودتحریمی محتکران موجب شده کالاها ی اساسی علیرغم وجود در بازار از دید بازرسان و مردم پنهان بماند تا در زمان معین بتوانند با تعیین نرخ در این خصوص، سود کلانی به جیب بزنند.

احتکار، آینه تمام قد خود تحریمی

گرانی، نبود اقلام اساسی و مساله تحریم این روزها تحلیل های متفاوتی دارد که یکی از رایج ترین آنها، اقدام برخی افراد سودجو در بازارهای مختلف و ناامنی در عرضه کالاها ی مورد نیاز مردم است. به گزارش ایرنا، همین برداشت و ایجا ناامنی روانی موجب شده بسیاری از مردم این مساله را به اظهارات گاه و بیگاه

رئیس جمهور آمریکا پیوند زده و ناامیدانه منتظر کمبود هرگونه کالایی در بازار باشند.

بهم ریختگی روحی و نااتوانی در تحلیل مسایل، برخی را به این دیدگاه سوق داده که باید تا می توان کالاها ی موجود را انبار کرد و هرآنچه در سطح بازار وجود دارد، خریداری نمود.

در این دیدگاه مهم نیست چه چیزی خریداری می شود، مهم این است که هر آنچه امروز خرید و دپو شود در آینده، می توان با عرضه آن در بازار پادشاهی و کسب درآمد کرد که مصداق این رفتار سودجویانه ماه گذشته در خصوص بازار سکه رخ داد و در نهایت منجر به شناسایی و دستگیری سلطان سکه در تهران شد.

برخی نیز خرید و انبار کالاها ی اساسی و غیر اساسی را نه با دیدگاه تجارت و کسب و کار، بلکه با هدف تامین مایحتاج خانواده و اطرافیانشان در دراز مدت انجام می دهند. با گشتی در بازار به راحتی می توان دریافت همه چیز هست، زیاد

واردات کالاها ی لوکس برای جان دولتها

یکی از معضلات فرهنگی جامعه تجمل گرایی خانواده ها به کالاها ی لوکس است، که می تواند نشأت گرفته از حسادت باشد که در فرهنگ عامیانه به آن چشم و هم چشمی می گویند.

اینکه خانواده ها همه چیز را در ظاهر می بینند پدیده ای زشت و ناپسند است، البته ظواهر در حد معتدل و عرف خود خوب و عالی است ولی بیشتر از آن باعث سوق دادن خانواده ها به استفاده از وسایل لوکس و تجملی و در برخی موارد غیرقابل استفاده می شود متأسفانه برخی از افراد در بیشتر اوقات هزینه خرید کالا را ندارند ولی با هر سختی از قبیل گرفتن وامهایی با سود بالا و یا قرض کردن آن وسیله را خریداری می کنند که این مسئله هزینه های غیرضروری به خانواده ها و جامعه تحمیل می نماید و باعث می شود پویایی و تولید کاهش پیدا کند و در عوض واردات با افزایش سرسام آوری روبرو شود و عملاً اختیار کشور به دست بیگانگان بیفتد و آنها بتوانند با نوسان در بازار ارز و یا عدم فروش کالا کشوری را دچار مشکلات عدیده نمایند همانند کشور شیلی که آمریکا با اعمال تحریم و ندادن کالا دولت را عوض نمود.

در واقع ابرقدرت ها علاقمندند کشورها به آنها محتاج باشند تا بتوانند بر آنها حکومت کنند.

در این بین وظیفه دولتها اعمال محدودیتها و عوارض گمرکی بالا برای وارد کنندگان و دریافت عوارض و مالیاتهای مضاعف از استفاده کنندگان این نوع کالاها و در عوض هزینه این درآمدها در حمایت از تولیدات داخلی می باشد

صغری یامی (کارشناس مالی)

ایران ها سه چهارم شمش و سکه طلا در خاورمیانه را خریدند

شورای جهانی طلا در تازه ترین گزارش خود اعلام کرده است که تقاضای طلا در ایران در آستانه اعمال مجدد تحریم های آمریکا با افزایش روبرو شده است.

به گزارش بلومبرگ، شورای جهانی طلا اعلام کرد: تقاضای شمش و سکه طلا در ایران با توجه به در پیش بودن تحریم های مجدد آمریکا و کاهش ارزش ریال، با افزایش روبرو شده است. بر اساس این گزارش تقاضای شمش و سکه طلا در ایران در سه ماه دوم امسال به بیش از ۱۵٫۲ تن رسیده است که بالاترین رکورد در ۴ سال اخیر به شمار می رود.

ایران در سه ماه دوم امسال بیش از سه چهارم تقاضای شمش و سکه طلا در خاورمیانه را به خود اختصاص داده است.

کاهش ارزش ریال در برابر ارزهای معتبر بین المللی طی ماه های اخیر تاثیر زیادی بر افزایش تقاضای طلا داشته است.

اسد صاکی

وکیل پایه یک دادگستری

قاضی بازنشسته دادگاههای تجدید نظر

دادگستری کل استان تهران

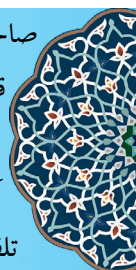
قبول کلیه دعاوی حقوقی و کیفری

تهران، خیابان ولیعصر روبروی خیابان فاطمی

کوچه عبده پلاک ۵۵ واحد ۱۵

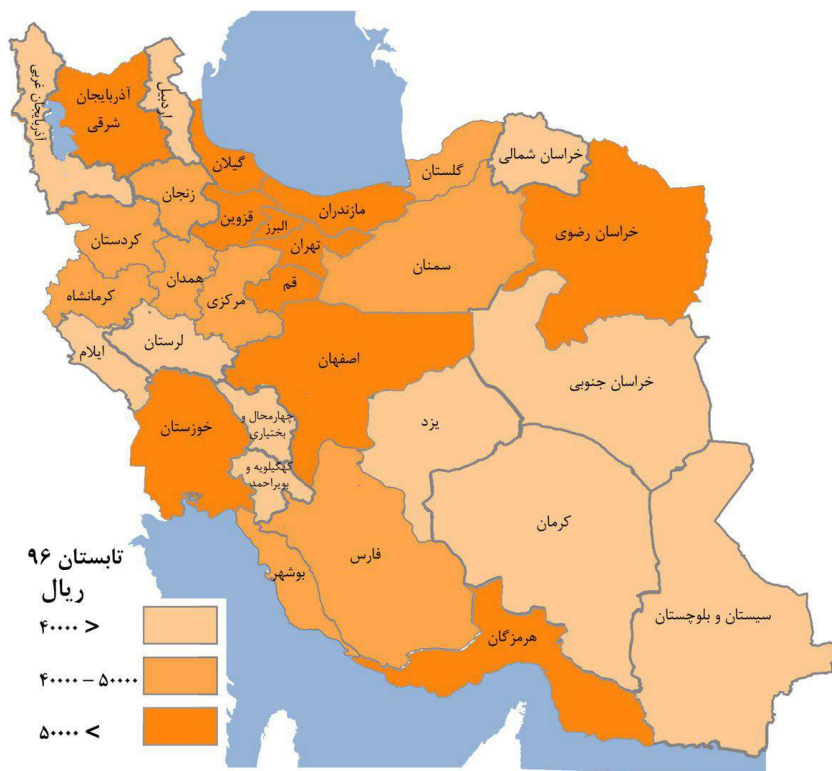
۰۹۱۲۵۹۸۳۱۲۱

استان های کشور بر حسب متوسط اجاره ی ماهانه به علاوه ی سه درصد ودیعه ی

پرداختی برای اجاره ی یک مترمربع زیربنای مسکونی

کنترل هیجانات اقتصادی با

برآوردن انتظارات

امام از صفحه ۱
ماه است افراد و گروه های مختلف از مجلس و دولت و ارگان های حکومتی در مورد سیاست مطلوب ارزی اظهار نظر می کنند و به واسطه وجود شوراهای مختلف اقتصادی که حوزه عمل مشترکی دارند، معلوم نیست که در نهایت چه کسی، چه زمانی و تحت چه فرآیندی در این مورد تصمیم گیری خواهد کرد. در حالی که به طور منطقی، بانک مرکزی و نهاد سیاست گذار آن مسوول تصمیم های پولی و ارزی هستند، عدم استقلال و مداخله در حوزه کاری یکدیگر که به دلیل التهابات اخیر به اوج خود رسیده است، باعث شده تا وجهه تخصصی سیاست گذاری ارزی نزول یابد و در عین حال مسوولیت عواقب تصمیم نهایی را هیچ نهادی بر عهده نگیرد. این در هم ریختگی خود عاملی است برای نزول انتظارات. بازگشت فرآیند تصمیم گیری در مورد مسائل ارزی به نهاد مربوطه می تواند ذهنیت بی ثباتی، بی عملی و تناقض در تصمیم گیری ها را تا حدی برطرف کند و از بدتر شدن انتظارات جلوگیری کند.

استان های کشور بر حسب متوسط قیمت فروش یک مترمربع زیربنای واحدهای مسکونی

قیمتهای نجومی برای آپارتمانهای تهرانی

از ابتدای مرداد ماه تاکنون حدود ۲۳ درصد از معاملات املاک مسکونی به بهای بیش از یک میلیارد تومان انجام شده است. تا پیش از ورود بازار مسکن به دوره رونق و جهش قیمت ها، عمده معاملات واحدهای میان متراژ با قیمت های میلیاردی در مناطق یک، ۲ و ۳ انجام می شد و در این بین معاملاتی هم وجود داشت که مربوط به املاک مسکونی کلنگی یا خانه های لوکس در سایر مناطق شهر تهران بود که ارزش میلیاردی داشت. این در حالی است که اکنون آپارتمان های مصرفی و میان متراژ در فهرست واحدهای فروخته شده به بهای بیش از یک میلیارد تومان نایاب نیست.

لیکند خبر
ایرانی
اجتماعی، فرهنگی
گردشگری

دانلود از
کتاب سبز <http://ketabesabz.com>
کتابراه <https://www.ketabrah.ir>
وب سایت لیکند سبز <http://labkhandsabz.sellfile.ir>
<http://labkhandsabz.kia.ir>